

บทที่ ๕

สรุป ผลสำรวจ และข้อเสนอแนะ

ความคุ้มครองของการวิจัย

- เพื่อศึกษาและคิดต่ออาชีพของนักศึกษาทาง ไอลสไยาสาญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก
- เพื่อเปรียบเทียบและคิดต่ออาชีพของนักศึกษาทาง ไอลสไยาสาญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามด้วยแปร เพศ ผลลัพธ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ประกอบ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงเจตคติที่คิดต่ออาชีพของนักศึกษาทาง ไอลสไยาสาญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมุ่งเน้นจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร และผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้อง ให้เป็นแนวทางในการป้องผู้ฝึกอบรมเจตคติที่มีต่ออาชีพแก่นักศึกษา ให้สามารถเลือกและคัดเลือกไปประกอบอาชีพได้

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

- ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาทาง ไอลสไยาสาญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัด
- กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาทาง ไอลสไยาสาญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2541 จำนวน 350 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

3.1.1 เพศ จำแนก ได้ คือ

3.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.2 เพศหญิง

3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนก ได้ คือ

3.1.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.1.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

3.1.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3.1.3 รายได้ของผู้ปกครอง จำแนก ได้ คือ

3.1.3.1 รายได้ของผู้ปกครองต่ำ

3.1.3.2 รายได้ของผู้ปกครองปานกลาง

3.1.3.3 รายได้ของผู้ปกครองสูง

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ เศรษฐกิจดิจิทัลอาชีพของนักศึกษา

ความคิดเห็นของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศค่าต่างกัน มีเศรษฐกิจดิจิทัลอาชีพแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ากัน มีเศรษฐกิจดิจิทัลอาชีพแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีบุคลากร นารคาน ที่มีรายได้ต่างกัน มีเศรษฐกิจดิจิทัลอาชีพแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นักศึกษาทาง ไอล索ไซฟาร์บุญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาและพัฒนารัฐเชิงหัวศพพิมพ์โลก ปีการศึกษา 2541 จำนวน 13,824 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นักศึกษาทาง ไอล索ไซฟาร์บุญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน

: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 350 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น

1. นักศึกษาทางไอลสไชฟาร์มัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษา นอก โรงเรียนอ่ำเภอบางระกำ จำนวน 100 คน

2. นักศึกษาทางไอลสไชฟาร์มัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษา นอก โรงเรียนอ่ำเภอพรหมพิราม จำนวน 100 คน

3. นักศึกษาทางไอลสไชฟาร์มัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษา นอก โรงเรียนอ่ำเภอบางกระถุง จำนวน 75 คน

4. นักศึกษาทางไอลสไชฟาร์มัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษา นอก โรงเรียนอ่ำเภอวังโถสอ จำนวน 75 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเด็คคลิคต่ออาชีพ ชั้นแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเด็คคลิคต่ออาชีพ จำนวน 45 ข้อ

ชี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบบสอบถามนี้เป็นข้อคำถามแบบนาฬาส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำคัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ให้ขอความอนุเคราะห์ในการอภิหารหนังสือ ไปยังหัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่ำเภอ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลคัวคณเองพร้อมหนังสือแนะนำคัวตามสถานศึกษาทุกแห่ง โดยเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ไว้ตรวจสอบค่าไว้
- ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ไว้ตรวจสอบค่าไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลให้การคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบ เอตคติคืออาชีพของนักศึกษา ตามตัวแปร เพศ โดยการทดสอบค่าที่เปรียบเทียบเอตคติคืออาชีพ ของนักศึกษา ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปักธงชาติ เปรียบเทียบความแตกต่างของนักศึกษา โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพนความแตกต่างได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ต์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนคนเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปักธงชาติ ของนักศึกษาทาง ไก่ลساษสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นี่ ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรผู้จัดหัววัดพิเศษโดย ปรากฏว่า นักศึกษาเพศชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน มีมากกว่านักศึกษาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.3 ของนักศึกษาเพศชาย และร้อยละ 45.7 ของนักศึกษาเพศหญิง และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะอยู่ในระดับต่ำร้อยละ 16.3 ระดับปานกลาง 78.9 และระดับสูงร้อยละ 4.9 และระดับรายได้ของผู้ปักธงชาติ จะอยู่ในระดับต่ำร้อยละ 41.4 ระดับปานกลาง ร้อยละ 52.0 และระดับสูงร้อยละ 6.6

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเบตต์คืออาชีพของนักศึกษาทาง ไก่ลساษสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรผู้จัดหัววัดพิเศษโดย ปรากฏว่า นักศึกษามีเขตคติคืออาชีพออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรขาคณภาพว่า ค้านการรู้จักตนเอง ค้านบทบาท ลักษณะ และเหตุการณ์ต่างๆ ของชีวิต มีเขตคติคืออาชีพออยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเขตคติคืออาชีพของนักศึกษาทาง ไก่ลساษสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะกรผู้จัดหัววัดพิเศษโดย จำนวนคนตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปักธงชาติ ตามลำดับดังนี้

- เมื่อเปรียบเทียบเขตคติคืออาชีพของนักศึกษาทาง ไก่ลساษสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน : ศึกษา

เฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก ตามด้วยประเพศ ปรากรู้ว่า นักศึกษา โดยส่วนรวมมีเจตคติ่อาร์ชิพ แต่ก็ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยิ่งพิจารณารายค้านพบว่า

1.1 ด้านการรู้จั้กคนเอง มีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าในเรื่องบุคลิกภาพเป็นนสติสั่นคลื่นที่จะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในด้านการประกอบอาชีพ ความซื่อสัตย์จริง เป็นคุณสมบัติสำคัญในการประกอบอาชีพ บุคลากรตามธุรณะที่อยู่แล้วไม่ถือเป็นภารกิจได้ มีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ด้านบทบาท สังคมและเหตุการณ์ต่างๆ ของชีวิต มีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเลือกอาชีพ ในการประกอบอาชีพจะต้องมีความรัก ความศรัทธา และไม่คุกคามอาชีพของตน ทุกอาชีพมีความสำคัญเท่ากันถ้าเป็นอาชีพอุปกรณ์ การประกอบอาชีพทำให้รู้จักกับภาษาของมนุษย์ มีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ด้านการรู้จักวางแผนชีวิต มีเจตคติ่อาร์ชิพ แต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าการจะเลือกอาชีพโดยเหมาะสมกับตัวเองนั้นคงให้หันมองด้านนายโชคชะตาก่อน การประกอบอาชีพที่ต้องใช้แรงงานเป็นอาชีพที่น่าเบื่อเดียว มีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เมื่อเปรียบเทียบเจตคติ่อาร์ชิพของนักศึกษาทางไอลสไยาสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของคุณชัยวิการการศึกษานอกโรงเรียนอ่างทอง เส้นทางการศึกษานอกโรงเรียน ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพิษณุโลก ตามด้วยประเพณีลัทธิทางการเรียน ปรากฏว่านักศึกษาที่มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนต่างกันมีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักศึกษาที่มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำกว่านักศึกษาที่มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนปานกลางมีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยิ่งพิจารณาแล้วพบว่า

2.1 ด้านความรู้จั้กคนเอง นักศึกษาที่มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนต่างกันมีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันที่ระดับ .05 และพบว่า ทุกคนสามารถประสบผลสำเร็จในอาชีพได้ ถ้าได้ทำงานตรงกับความถนัด การประกอบอาชีพที่มีโอกาสได้กับนพบุคคลอิภาพของคนเอง บุคคลจะมีความสุขมากที่ได้ประกอบอาชีพที่ตนเอง วิจัยคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีระดับผลลัพธ์ทางการเรียนทุกคู่ระดับ มีเจตคติ่อาร์ชิพแต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ค้านบทบาท ลักษณะ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า จำเป็นมากที่จะสอนอาชีพที่ไม่ค้องเสี่ยงภัยในการเดินทาง มีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกคู่ระดับ มีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ค้านการรู้จักภาวะแห่งชีวิต นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มี เจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า จำเป็นมากที่จะเลือกประกอบอาชีพรับราชการมากกว่าอาชีพอิสระ การจะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตัวเองนั้นควรให้หนอนคุ้มท่านนาย โขคชะตาภก่อน การประกอบอาชีพที่ต้องใช้แรงกายเป็นอาชีพที่น่ารังเกิด นี้ เจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกคู่ระดับ มีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่ออาชีพของนักศึกษาทาง ไอล索ายสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นของสูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน : ศึกษา เทพะกรภิรัจห์วัคพิษณุ โลก ตามคัวแปรรายได้ของผู้ปกครอง ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของ ผู้ปกครองต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเขตต้าน พบว่า

3.1 ค้านความรู้จักคน外 นักศึกษาที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองต่างกันมีเจตคติต่อ อาชีพแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ค้านบทบาท ลักษณะและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต นักศึกษาที่มีระดับรายได้ของ ผู้ปกครองต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า จำเป็นมากที่จะสอนอาชีพที่คนทั่วไปคาดการณ์ไม่ถูก เช่น อาชีพที่คนทั่วไปรู้จักอย่างกว้างขวาง มีเจตคติต่อ อาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักศึกษาที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองทุกคู่ ระดับมีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ค้านการรู้จักภาวะแห่งชีวิต นักศึกษาที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองต่างกันมีเจตคติ ต่ออาชีพแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการ ศึกษาในประกอบอาชีพ การศึกษาในเลือกอาชีพเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของนักเรียน จำเป็นมากที่จะเลือกประกอบอาชีพรับราชการมากกว่าอาชีพอิสระ หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ นั้นเป็นหนังสือที่มีสาระน่าสนใจมีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 และนักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองปานกลางกับนักศึกษาที่มีระดับรายได้ของผู้ปกครองสูง มีเขตคิดค่าใช้พัสดุต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกว่า .05

ผลประโยชน์

ผลการศึกษาที่นักวิเคราะห์ได้คัดคือไปนี้

จากตารางศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเขตคิดค่าใช้พัสดุของนักศึกษาทาง ไอลสไยาสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ ได้นำประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายผลตามลำดับความญุ่งหมายของการค้นคว้าดังนี้

1. นักศึกษาทาง ไอลสไยาสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอ่าเภอ สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน มีเขตคิดค่าใช้พัสดุในระดับมากที่ผลการวิจัยเป็นค้างนี้ อาจเนื่องจากนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีความสามารถในการใช้สื่อในการประกอบอาชีพ มีความรัก ความศรัทธาในอาชีพที่ตนชอบ โดยเฉพาะหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษา ให้เป็นโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาตามความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล ซึ่งทำให้นักเรียนได้ศึกษาและเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของตน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาเขตคิดค่าใช้พัสดุของนักศึกษาให้เป็นอย่างดี ซึ่ง อาร์ติน วัลเดสิน (2532 : 13) กล่าวว่า การจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนเป็นการปลูกฝังเขตคิดค่าใช้พัสดุ และความสามารถต่ออาชีพ ให้เยาวชนได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับโลกอาชีพอย่างกว้างไกล และเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจในอนาคตของตน ดังที่ อัลพอต (Alport, 1935 : 418) ให้สรุปว่า ประสบการณ์วิชาชีพในวิชาเรียนมีส่วนช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ ของนักเรียนให้สูงขึ้น

2. นักศึกษาทาง ไอลสไยาสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียน สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน ที่มีเพศต่างกันมีเขตคิดค่าใช้พัสดุต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกว่า .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเขตคิดค่าใช้พัสดุต่างกันที่ผลการวิจัยเป็นตัวแปรอ้างเพื่อจะจาก สภาพชำนาญ กิจกรรม โดยรอบด้านมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในสังคมปัจจุบัน ซึ่งทำให้นักศึกษาตระหนักรู้เห็นความสำคัญในการเติบโตและวางแผนชีวิตให้เข้ากับด้านการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ความสภาพเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ซึ่ง กิพวรรณ กิตติพง (2531 : 41-43) กล่าวว่า บุคคลตัวสินใจเลือกอาชีพต้องรู้ถึงความแผนในการเลือกอาชีพ

โดยมีดีผลการวิเคราะห์คุณเองและวิเคราะห์ตัวพ่อพี่บุรุษกัน เพื่อเป็นแนวทางพื้นฐานในการเลือกตัวพี่ โดยวิเคราะห์บุคลิกภาพ ความสนใจในตัวพี่ ความตั้งใจ ความสามารถ ศักยภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวพี่ต่าง ๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจ วางแผนเลือกตัวพี่ที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด ตัวที่ นวลศรี เปาโรพิคช์ (2536 : 9 - 10) กล่าวว่า “ถ้าเกิดท่านผู้ใหญ่ทางอาชีพได้ที่แยกภูมิอาชีพระหว่างหญิงและชายออกจากกัน ทฤษฎีของกินสเบอร์ก มีความเห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการพัฒนาทางอาชีพเป็นขั้นตอนเหมือนกัน คือ เริ่มจากระยะเพ้อฝัน ชีวิตอยู่ และขั้นแควรหาตัวเลือกที่แท้จริง และเป็นพิจารณาด้วยองค์ประกอบพนบว่า

2.1 ด้านการรู้จักตนเอง นักศึกษาทาง โภสัชสาเร็จ ระบุขั้นนี้ยังคงศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียนอีกด้วย นิเทศศิลป์ต่อตัวพี่แต่กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสังคม อาจเนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับรู้และเข้าใจในเรื่องความสนใจ และความสามารถของตน ตลอดจนสภาพแพร่ชนกิจและสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้บุคคลมีเจตคติต่อตัวพี่ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 19 ปี ซึ่งจัดอยู่ในระยะวัยรุ่น ธรรมชาติของเด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีความเจริญของงานและมีพัฒนาการสูงชั้นเป็นอย่างมาก ในระยะนี้เด็กจะมีพัฒนาการในด้านความคิดเกี่ยวกับตนเองมากขึ้นและมีความเป็นคุณของตัวเอง มีการน้ำหนาดองทางด้านความคิด เช่น ชอบอะไร ไม่ชอบอะไร สิ่งเหล่านี้จะกลายมาเป็น โน้ตคันที่ช่วยบันทึกเอง (Self Concept) ที่ทำให้บุคคลมีการมองดูตนเองด้วยสายตาที่ดี ตัวที่ นวลศรี เปาโรพิคช์ (2536 : 21) กล่าวว่า การเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา อาชีพศึกษา จะช่วยให้บุคคลเริ่มมองดูความสามารถทางอาชีพความเป็นจริง ฝึกอบรมผู้ทางเดียวในเรื่องความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ค่านิยม และเจตคติต่อตนเอง เป็นการสร้างเป้าหมายทางอาชีพให้กับเด็ก โดยอยู่บนฐานของความเป็นจริง

2.2 ด้านบทบาท ลักษณะ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ของชีวิต นักศึกษาทาง โภสัชสาเร็จ ระบุขั้นนี้ยังคงศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียน สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน นิเทศศิลป์ต่อตัวพี่แต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องจากสภาพการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน โดยเฉพาะบริการสนับสนุนทางอาชีพให้ความรู้ รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการทำงาน รายได้ ความมั่นคงทางอาชีพ การเตรียมตัวประกอบอาชีพ คุณสมบัติในการประกอบอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน และการเตรียมตัวลงมืองาน ที่จะเป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณา เพื่อกำหนดเป้าหมายทางอาชีพให้สอดคล้องกับความสามารถ ความต้องการทางด้านอาชีพ และโอกาสในการเลือกตัวพี่ เพื่อช่วยเสริมสร้าง และ

พัฒนาเจตคติของเด็ก ในนางครี ระยะที่ เด็กอยู่ในระดับนี้ นักศึกษามักขาดประสบการณ์ ขาดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในแขนงอาชีพค่า ฯ ดังผลให้เด็กเกิดเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันตาม ประสบการณ์ที่ตนได้เรียนรู้ โดยเฉพาะการให้ข้อมูลด้านบริการสันติภาพอาชีพที่เป็นปัจจัย สำคัญคือการพัฒนาเจตคติต่ออาชีพของนักเรียน นักศึกษา ซึ่ง ทิพวน ถือค่า (2532 : 45) กล่าวว่า การให้ข้อมูลทางอาชีพเป็นขบวนการสร้าง และเก็บสะสมข้อมูลเกี่ยวกับคุณคุณลักษณะ โลก ของงาน ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเจตคติในการก้าวหน้าและตัดสินใจเลือกอาชีพ เพื่อจะจากบุคคล ไม่ได้รับข้อมูลทางอาชีพที่คิด โอกาสที่จะล้มเหลวในการตัดสินใจประกอบ อาชีพมีสูงมากและทำให้เกิดเจตคติที่ไม่คิดต่ออาชีพ ดังที่ อัลพอต (Allport . 1935 :180) กล่าว อยู่ปัจจุบัน การเรียนในโรงเรียนมีส่วนช่วยให้อายุ มากในการสร้างเจตคติของเด็ก

2.3 ค้านการรู้จักวางแผนชีวิต นักศึกษาทาง ไอลสยาสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ต้น ของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียน สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน มีเจตคติต่ออาชีพ แตกต่างกันอย่าง ไม่วินัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากสภาพทางค่านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง โดยรอบด้านนี้ การเปลี่ยนแปลงอย่างมากในสังคมปัจจุบัน จึงทำให้ทราบนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญ ใน การเตรียมตัวและวางแผนชีวิตเกี่ยวกับค้านการศึกษา เพื่อประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับความ ต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ความสภาพเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างเช่น ในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ เป็นต้องตัดสินใจวางแผนทางชีวิตในอนาคตของตน เกี่ยวกับการ วางแผนเลือกอาชีพที่เหมาะสม และถูกต้องกับคนเรา ดังที่ อารี ตัณฑ์เจริญรัตน์ (2533 : 42) กล่าวว่า บุคคลที่วิชาชีวะว่า 14 - 16 ปี เป็นระยะที่บุคคลส่วนใหญ่ สำรวจอาชีพ เริ่มวางแผน แนวทางในการประกอบอาชีพ มีความตระหนักรู้ว่าอาชีพเป็นสิ่งสำคัญในชีวิต หากนักเรียน ในวัยนี้ได้รับการปลูกฝังเจตคติต่ออาชีพที่เหมาะสม ก็จะทำให้สามารถวางแผนการประกอบ อาชีพได้เป็นอย่างดี และซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการวางแผนอาชีพและ การตัดสินใจ เลือกแนวทางศึกษาต่อ หรือเลือกประกอบอาชีพที่ตนประนีประนอมได้อย่างสอดคล้องกับสภาพความ เป็นจริงของตนเอง

3. นักศึกษาทาง ไอลสยาสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของศูนย์บริการการศึกษา นอก โรงเรียนเดียว สังกัดกรมการศึกษานอก โรงเรียน ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน นิเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานใน ข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษาทาง ไอลสยาสามัญ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน มีเจตคติต่ออาชีพแตกต่างกัน ที่ผลการวิจัยเป็นดังนี้ อาจเนื่องมาจาก ระดับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักศึกษาที่ต่างกันเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการพิจารณาเจตคติต่ออาชีพของนักศึกษา

ที่จะส่งผลทำให้เกิดแรงบันดาลใจ ที่ทำให้ตัดสินใจในการศึกษาต่อและการเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความอนุ舞性ของตนเอง จึงทำให้นักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันนี้ เขตคติต่ออาชีพและความสนใจในอาชีพที่แตกต่างกัน ดังที่ อร. ดับบลิว.เจริญรัตน์ (2533 : 226-227) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านวิชาการเป็นเครื่องทดสอบความสนใจของบุคคลต่อวิชาและกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้เห็นความสนใจของบุคคลเพิ่มเติมคือ ความสำเร็จของบุคคลในกิจกรรมต่างๆภายในโรงเรียนและภายนอก โรงเรียน และเมื่อนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านวิชาการและด้านกิจกรรมของบุคคลประมวลเข้าด้วยกัน ก็อาจจะเห็นเด่นชัดว่าบุคคลมีความสนใจในสิ่งใดบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นานาภู ภูวนทรัตน์ (2535 : บทคัดย่อ) พบว่าบุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีวุฒิภาวะทางอาชีพแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษาทางไอลดายสามัญ ระดับชั้นมัธยศึกษาตอนต้นของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียน อ. เกอ ที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่างกันมีเขตคติต่ออาชีพแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 3 ที่ว่านักศึกษาทางไอลดายสามัญ ระดับชั้นมัธยศึกษาตอนต้นของศูนย์บริการการศึกษานอก โรงเรียน อ. เกอ ที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่างกันมีเขตคติต่ออาชีพแตกต่างกัน ที่ผลการวิจัยเป็นคังนีอาบเนื่องจาก หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง ท.ศ. 2533) เป้า โอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามความสมัครใจ ของตนเอง โดยเน้นที่ความสามารถ ความต้องดัด และความสนใจของนักเรียน ดังที่ชูปีเปอร์ (Super. 1957 : 99-108) ได้สรุปว่า บุคคลมีความแยกต่างกันในด้านต่อไป ทั้งความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ดังนั้นการเลือกอาชีพของบุคคลจึงควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย และการที่บุคคลจะประกอบอาชีพนั้นจะต้องคำนึงถึงทุนเพื่อพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่น่าวางใจของบุคคล ราคาวนัญ ไปกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 นักศึกษามีเขตคติต่ออาชีพด้านบทบาท สังคมและ庵คุกการณ์ต่างๆของชีวิต แตกต่างกัน ผลจากการวิจัยครั้งนี้ คูรุ อาจารย์ ผู้บริหาร โรงเรียน ศึกษานิเทศก์ และครูแนะแนว สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนและการบริการแนะแนวอาชีพ ของศูนย์

บริการการศึกษานอกโรงเรียนอีกด้วย โดยเฉพาะการจัดบริการสอนเทศบาลอาชีพให้แก่นักศึกษา เน้น จัดป้ายนิเทศให้ข้อมูลข่าวสารทางอาชีพ การจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ การจัดนิทรรศการ ทางอาชีพ และจัดกิจกรรมอาชีวศึกษาต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฐูกฝังให้นักศึกษา มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความเข้าใจ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอาชีพที่จะช่วยให้นักศึกษาระบุความ สำเร็จในการเรียนและสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง ก้าวที่ถูก

1.2 ควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาทาง ไก่ส่ายสามัญ ได้แก่ โอกาสสำรวจงานของส่วนราชการ อาชีพ รู้จักเลือกตัดสินใจทำงานเอง และมีความสามารถที่จะใช้เหตุผลในการมองเห็นความ ลึกซึ้งระหว่างความจริงของคนเอง กับปัจจัยความสามารถในงานอาชีพเพื่อจะได้วางแผนชีวิต ได้ อย่างถูกต้องและสองครั้งกัน สภาพความเป็นจริงของชีวิต

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรทำการวิจัยศึกษาเบรื้องต้นโดยแยกคู่ต่ออาชีพกับกลุ่มคัวอ่ายอื่น ๆ เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเอกชน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขต การศึกษาอื่น เป็นต้น

2.2 ควรทำการวิจัยศึกษาคัวอ่ายแบบปริมาณ ฯ เช่น อาชีพของผู้ประกอบ ระดับ การศึกษาของผู้ประกอบ เพื่อให้เข้าใจถึงเจตคติคืออาชีพของนักศึกษา ได้ดียิ่งขึ้น